

Farnostní věstník

zvláštní vydání

PÁTEK června 2013

zvláštní vydání

Slovo bratra faráře Diviše: Milí bratři a sestry. Naše farnost čelila v uplynulém měsíci nové výzvě křesťanského milosrdenství. Na prosbu jedné ze sester se náš sbor ujal skupinky bezprizorných redaktorů, kteří byli vyhozeni ze známých Listů – možná jste si všimli, že jejich poslední číslo prakticky nevyšlo. Poskytl jsem jim azyl a dočasné zaměstnání v redakci našeho Věstníku. Užijte si toto neobvyklé číslo. Zároveň, bratři a sestry, omluvte jeho poněkud ponurou náladu, která je ale v současné existenční nejistotě redaktorů více než pochopitelná. Podpořte je, prosím, modlitbou a případně i finančním obnosem – kasička stojí na obvyklém místě u vstupních dveří kostela.

Opustili nás 7. června



Иван Владимирович Мичу́рин (narozen 15. října 1855 v Dolgém, zemřel 7. června 1935 v Mičurinsku). Byl známým ruským pěstitelům a šlechtitelem, zejména ovocných stromů. Křížením asijských odrůd studeného klimatu s evropskými vypěstoval přes 300 nových odrůd vhodných pro drsné podmínky středního Ruska. Přestože mu někdy vycházely dosti bizarní výsledky, dotahoval svou práci vždy až do konce. Po své smrti (za nejasných okolností) byl Lysenkem prosazován jako vedoucí osobnost teorie evoluce. Jeho životním krédem bylo: „Накоушнуге яблуге е монугентем комунистуге.“



Joseph von Fraunhofer (narozen VI. III. MDCCLXXXVII ve Straubingu, zemřel VII. VI. MDCCCXXVI v Mnichově) byl německý optik, fyzik a astronom. Byl zakladatelem spektrální analýzy. Uskutečnil mnoho důležitých objevů v optice. Zkonstruoval stroje na broušení achromatických čoček. Pracovní zaměření předurčilo i jeho vědeckou dráhu. Pozoroval difrakci a interferenci rovnoběžných světelných paprsků ve spojce, sestrojil achromatický mikroskop, jako první sestrojil difrakční mřížku, pomocí které změřil vlnové délky ve spektru sodíku. Spojením dalekohledu s difrakční mřížkou započal studium slunečního spektra a spektra hvězd. Objevil ve spektrech vesmírných objektů tmavé čáry, které se dnes nazývají jeho jménem. Heliometr pro observatoř Königsbergské hvězdárny však nedokončil.



Anatolij Ivanovič Malcev (narozen 27. listopadu 1909 blízko Moskvy, zemřel 7. června 1967 v Novosibirsku) byl ruský matematik a algebraik. Je významný zejména svými pracemi o rozhodnutelnosti různých algebraických grup, jsou po něm pojmenovány Malcevovy algebry (zobecnění Lieových algeber). Jeho vědecká kariéra začala, když pracoval v Ivanovu a vlakem dojížděl do Moskvy, kde konzultoval svůj výzkum s Kolmogorovem. Časté cesty ho přivedly nejen k jeho prvním publikacím v logice, ale i k celoživotnímu zájmu o optimalizace jízdních řádů a navazujících spojení. Zemřel ve věku pouhých 57 let v podzemní dráze v Novosibirsku, jen několik hodin poté, co odpřednášel svůj významný příspěvek na konferenci, kterou organizoval.



Alan Mathison Turing (narozen 23. června 1912 v Londýně, zemřel 7. června 1954 ve Wilmslow) byl významný britský matematik, logik, kryptoanalytik a zakladatel moderní informatiky. Zavedl pojem Turingova stroje – teoretického modelu obecného výpočetního stroje – který se stal jedním ze základů informatiky. Dokázal, že problém zastavení Turingova stroje není rozhodnutelný. Je autorem myšlenky tzv. Turingova testu, která tvrdí, že za inteligentní můžeme stroj považovat tehdy, když nejsme schopni odlišit jeho výstup od výstupu člověka. Za druhé světové války byl Turing jedním z vědců, kteří luštili německé tajné kódy šifrované stroji Enigma a Tunny. Stal se průkopníkem použití rekurzivní substituce v šifrovacích systémech. Zemřel ve věku 42 let na otravu kyanidem draselným, kterým mělo být napuštěno snědené jablko. Podle oficiálního stanoviska se jednalo o sebevraždu, čímž měly být odmítnuty spekulace o politické nebo špionážní vraždě.



Phillip Vallentine Tobias (narozen 14. října 1925 v Durbanu, zemřel 7. června 2012 v Johannesburgu) byl jihoafrický paleoantropolog, známý svou prací na jihoafrických nalezištích lidských fosilních ostatků. Byl také významným bojovníkem proti apartheidu na veřejné i akademické půdě. Kariéru začal jako histolog, fyziolog a lékař. Doktorát získal v roce 1953, ve své doktorské práci nazvané *Chromosomes, Sex-Cells, and Evolution in the Gerbil* (Chromozomy, pohlavní buňky a evoluce tarbíků) se zabýval evolučním vývojem pozoruhodných vzorců různě dlouhých pravidelných skoků, kterými se tarbici pohybují. Během postgraduálního studia se začal věnovat antropologii a paleoantropologii. Soustředil se na mnohá africká naleziště, včetně slavné Olduvajské rokle, a spolu s L. Leakyem popsal a pojmenoval nový nalezený druh *Homo habilis*. Za svůj dlouhý život získal mnoho ocenění. Zemřel ve velkých bolestech v nemocnici v Johannesburgu.

Příběh na pokračování

Lidstvo vždy chtělo směřovat vzhůru. To otec Franklin dobře věděl. Na rozdíl od mnohých ze svého řádu nepovažoval touhu po poznání za zlou. On sám se znal s mnoha zkoumavými učiteli a většinou to byli dobří lidé, pracující často pro dobro všech, a poznávání zákonitostí Božího díla bylo prostě jen dalším způsobem, jak ho obdivovat. Co by na tom bylo špatného?

Zlé byly jen následky, když lidé předčasně překročili hranici jim vymezenou, dříve než dokázali pochopit, co dělají.

Proto byla postavena Babylónská věž, sama o sobě jistě úžasný symbol pokroku té doby. A vzápětí bylo lidstvo uvrženo do chaosu, když zjistilo, že si ukouslo z krajíce poznání víc, než dokáže spolknout, že urazilo a rozzuřilo vyšší síly.

Snad by Pán byl shovívavější, kdyby lidé prokázali více trpělivosti a opatrnosti, kdyby hranici možností jen jemně přešlápli, místo aby ji přepochodovali slavnostním krokem.

Věděl, že se tentýž omyl stane už brzy znovu. Měla být stvořena překrásná věc, pýcha lidského pokroku, a vzápětí způsobit katastrofu. A on s tím nemohl nic dělat...

Zpod jedné z lavic se vynořila dvě stvoření, podobná buclatým modrým psíkům. Dva páry malinově rudých očí ho sledovaly...